

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Dend klare Sool gaar ned, det

Citation: Kingo, Thomas: "Dend klare Sool gaar ned, det", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 342. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo03val-shoot-workid92473/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

12.

Nu gaar mit Seyerverk, saa lenge GUD hand vil, 104
Jeg mod min Aften mig og gierne laver til,
Skaar, GUD, min Knude løß, naar det behager dig,
Mig er vel,
Fordj min Siæl
Er meest i Himmerig.

Dend Fierde Aften-Sang.

(Melodien findis paa dend 24. og 25. Side.)

1.

Dend klare Sool gaar ned, Det qvelder meer og meer,
Hver Arbeydsmand er træt og sig om Hvile seer:
En Dag jeg nærmer' er ved Døden end som før,
Tiden mig
Saa sagtelig
Oplukker Dødsens Dør.

2.

Her skiftis Tjden om, her vexlis Dag og Nat, 105
Af Solen bliver kun en Skygge efterlat!
Saa Verdens Herlighed omsider Ende faar,
Mørken Grav
Og Orme-Drav
Vi sidst i Verden aær.

3.

Tænk da, O tænk dig om, min Siæl, søg ey din Roo
I Verden, som ey veed at holde Stand og Troo!
Ræt nu var Solen her, nu er her jdel Mørk;
Verden var
Da lyvs og klar,
Nu er den som en Ørk.

4.

Jeg triner nu udi det Dugge-fulde Græß,
106 Naturen siger mig: Bic lit, stat her og læß:
See Morgen-blomsteret, hvor det er falmed nu,
Det vaar Fragt,
Nu er det slagt,
Ach! kom det dog ihu.

5.

Min Siæl, vær rolig lit, mens jeg mig tænker om,
Hvad dog min GUD hand er langmodig, mild og from,
Jeg seer mit Kontrafey i Blomster og i Høe,
Dag og Nat
Mig lærer brat
At jeg skal engang døe.

6.

Tak, tusind gange Tak, O GUD! som ævig er,
Og udi Tjden dog slig Omhu for mig bær!
107 Fra første Øyeblik der jeg af Rode randt,
Af mit Leer
Du gjorde meer
End jeg kand sige grandt.

11.
II.

109 Oplyvs din Meenighed og breed din Ære ud,
Omfavn med Kierlighed din aandelige Brud,
Som du i Norden har opelsked dig til Lov,
Stød dem om
Med rætviis Dom,
Som søge hendis Rov.

12.

GUd, lad din Salighed for Kongens Ansigt gaa,
Og hug hans Fiender af som Axeklipped Straa,
Formeer hans Herlighed, forlæng hans Lives Aar,
Gid hans Sæd,
I Dyder klæd
Stor Magt i Verden faar.

13.

110 O Naadens Fader, see og af din Himmel ned
I ald din Christendom, til hvers Nødtørfthighed!
Jeg staar nu færdig til min Sovested at gaa,
Giv du mig
At jeg i dig
En rolig Nat kand faa.

14.

Kom, mægtig Engle-hær, lyvs HERRens Roo og Fred,
Paa Siæl og Legem, og hvad meer mig kommer ved,
Gak, Orme-sæk, og sov, GUD skal i Morgen dig
Vekke her,
Men siden der
Til Liv ævindeligh.

Dend 4. Aften-Suk. 111

Hvile-stunden er i vente,
 Solen settis meer og meer,
 Denne Dag har GUD paa Rente
 5   Hos mig, og saa mange fleer!
 Sundhed, Styrcke, Liv og Ære
       Leggis hver Dag til min Sum!
 Glemmer jeg det, maa jeg være
       Gandske baade blind og dum.
 10   Fald du derfor ned og bøye, 112
       O min Siæl, dit Hiertis Knæ,
 Løft din Trois Vaade Øye
       Op til JESum Lifsens Træ.
 Dig, O GUD, skee Lov og Ære
 15   For din Naade denne Dag,
 Ævig du velsignet være,
       For jeg, efter dit behag,
 Fører Sundhed med til Senge,
       Og med good Samvittighed
 20   Bag Gardinen kand ophænge
       Ald dend Sorrig som jeg veed.
 Lad min Synd udslettet blive
       I dit Blood, O Frelsermand!
 Lad min Søfn mig Styrke give, 113
 25   Væk mig udi Helbreds Stand.